KOSMONOSKÝ
zpravodaj
Informační list Kosmonos a Horních Stakor
květen 2023

ROK OD OTEVŘENÍ BIOTOPU

V červnu to bude rok, co se po více než čtyřiceti letech znovu otevřel areál bývalého koupaliště. Starý betonový skelet nahradil biotop. Loňský rok byl zkušební. Po skončení sezóny ji vedení města vyhodnotilo a letos se fungování tohoto areálu upraví.

„Po zkušenostech z loňska jsme upravili režim, letos přibyde vstupné a placené parkování,“ říká starosta Kosmonos PharmDr. Eduard Masarčík s tím, že Kosmonosáci - po prokázání se trvalým bydlištěm - budou mít vstup zdarma. Parkování bude na vymezené ploše, přičemž vchod do biotopu bude pouze z jedné strany, konkrétně od hotelu Galatea. Město navíc rozšířilo pracovní tým, který se bude podílet na údržbě celého areálu a jeho chodu. Areál biotopu je kompletně monitorován kamerovým systémem 24 hodin denně, 7 dnů v týdnu a je propojený s pultem Městské policie. *„Chtěl bych znovu upozornit, že každá sezóna v biotopu nás posouvá dál a napravujeme chyby. Je to živý organismus, který se mění, a tudíž i my se musíme nějakým způsobem přizpůsobit a reagovat,“* dodává PharmDr. Eduard Masarčík.

Biotop oslaví během června rok od svého otevření. V sobotu 10. června pak čeká v jeho areálu druhý ročník Dne města Kosmonos, mimo jiné vystoupí zpěvačka Lenka Filipová. Na biotopu fotil Miroslav Polach.

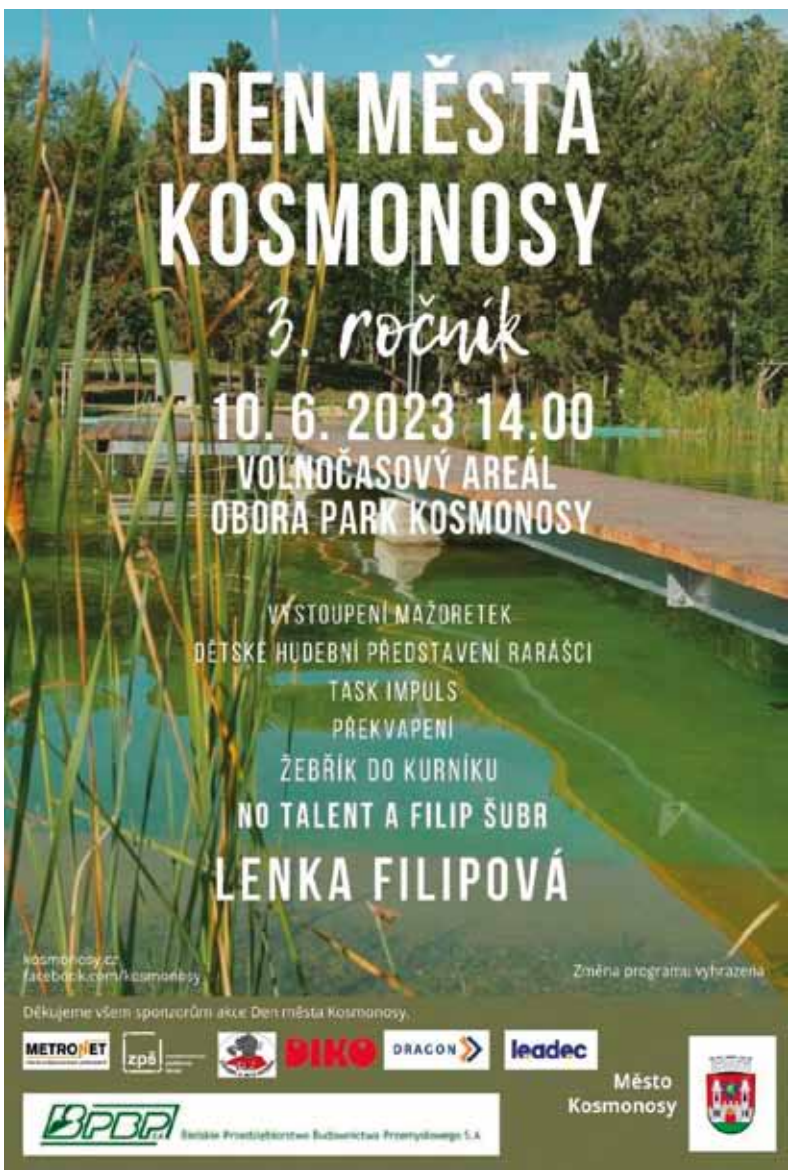

VSTUPNÉ DO AREÁLU BIOTOPU

Vstupné do areálu biotopu se bude platit od 1.6. do 31.8., tedy pouze po dobu sezóny. Týká se i těch, kteří budou chtít využívat jen herní prvky, a ne se vykoupat v biotopu. Bližší informace týkající se vstupného budou brzy k dispozici na webových stránkách města. Při vstupu do areálu dostanou návštěvníci různobarevné pásky na ruku, a aby nedocházelo k případnému falšování, bude kontrola v pravomoci Městské policie. Město také vysoutěžilo nového poskytovatele občerstvení, smlouva s ním byla podepsána na tři roky. *„V areálu biotopu proběhly stovky drobných úprav. Jsou to maličkosti, které vyšly z toho loňského zkušebního provozu, další pak je úprava zeleně, zpevněných ploch nebo nášlapné kameny. Ty tam jsou třeba proto, že když naprší tak aby návštěvníci chodili po relativně zpevněném terénu,“* vypočítává vedoucí správního odboru kosmonoské radnice Ing. Michal Šimon. Podle něj jsou to sice drobnosti, ale přispívají k celkovému dojmu z biotopického areálu. **(pp)**

BLÍZKÁ BUDOUCNOST AREÁLU OBORA

Druhá etapa revitalizace z celkových tří byla dokončena. V prostoru ovocného sadu, který občané Kosmonos vysadili na podzim, jsou houpací sítě, kolem stromů jsou lavičky. *„Chceme, aby toto místo bylo oddechové a pro všechny,“* vyjádřil své přání starosta PharmDr. Eduard Masarčík a pokračuje: *„Navíc tam došlo k úpravě prostor, ve kterých budou různé společenské akce. Během června budeme připravovat soutěž na zhotovitele třetí etapy. Máme příslib od Nadačního fondu Škoda auto, že se i na této etapě bude finančně podílet.“* Třetí etapa bude rozšířená o tu část Obory, která sousedí s pozemky Lesů České republiky. *„Bude tam vytvořená tůně, do které budou svedeny prameny z okolí. Součástí bude i pochozí lávka na kůlech, naučná stezka a další okruhy, na kterých pracujeme spolu s Lesy ČR. Chceme, aby se areál propojil i s areálem na Bradleci. S bradleckou starostkou Ing. Ilonou Grůšovou jsme se dohodli, že budeme společně postupovat v dalších rozhovorech s Lesy ČR. Zkrátka chceme Oboru co nejvíc zpřístupnit lidem,“* slibuje kosmonoský starosta Masarčík. **(pp)**

Uvnitř čtěte

Rekonstrukce křižovatky pod Šmakem … 2

Parlament na kosmonoské škole … 3

Herec Martin Stránský Za zrcadlem … 4

Zámecké léto v Kosmonosích … 5

Hasičské memoriály na hřišti … 6

Kosmonoské návraty Petra Šimoníka … 7

Kuželkářský šampionát žen … 8

PODĚKOVÁNÍ OBČANŮM Z LOKALITY PODZÁMECKÁ

Chtěl bych poděkovat občanům lokality Podzámecká, že měli trpělivost a přečkali dočasná omezení kvůli kompletní několikafázové rekonstrukci celé oblasti. Měli pochopení, i když se jim na danou - ale omezenou - dobu zmenšil komfort bydlení kvůli zvýšené dopravě, ztíženému parkování, hlučnosti, prachu a tak dále. A nesetkali jsme se s tím, že by občané v těchto místech nějakým způsobem protestovali – ať už peticemi nebo různými apely na radnici. Projevili neuvěřitelnou trpělivost, vstřícnost a občanskou solidaritu, protože věděli, že i přes určité nepohodlí vše přinese užitek, klidnou obytnou zónu, záruku parkování a pravého rezidentního bydlení. Zvláštní poděkování pak míří obyvatelům ulice Karla Veselého, kteří museli 4 roky vytrpět enormní dopravní zátěž (kamiony, stavební stroje, atd.), a přes toto všechno se chovali nesmírně solidárně. Vám všem patří obrovský dík.

Starosta Kosmonos
PharmDr. Eduard Masarčík

OPRAVA VYVOLÁVÁ NEGATIVNÍ REAKCE

Samotná oprava křižovatky pod Šmakem vyvolává negativní reakce. Celá nepříjemná dopravní situace, která zasáhla celé Kosmonosy, by měla skončit na podzim. Tento termín deklaruje zhotovitel, který byl vysoutěžen k rekonstrukci křižovatky u Šmaku, a celá tato oprava se teď stává v Kosmonosích velkým tématem. Kosmonoský zpravodaj mluvil o rekonstrukci se starostou PharmDr. Eduardem Masarčíkem (EM) i šéfem správního odboru kosmonoské radnice Ing. Michalem Šimonem (MŠ).

Jak to aktuálně s rekonstrukcí vypadá?

EM: Deklarovaný termín ukončení je říjen letošního roku. Pracujeme ale na tom, aby celá stavba byla dokončená i dříve, a jsme v kontaktu s příslušnými firmami. Snažím se být optimistou a chci věřit, že by se nám to mohlo povést.

V poslední době se setkáváte s negativními reakcemi občanů z míst, kde došlo ke zvýšení dopravního ruchu. Lidem se to zkrátka nelíbí...

EM: Já bych chtěl poprosit o pochopení. Protože i po dokončení se v lokalitě Boleslavská zvýší kvalita bydlení - stejně jako v lokalitách Pod Loretou a v podzámecké. A znovu připomínám, že křižovatka pod Šmakem byla ve velmi špatném stavu. Celý projekt byl připravovaný pečlivě a dlouhodobě, a podařilo se nám ho rozfázovat do jednotlivých etap. Tak, jak to původně bylo plánováno, tak by to znamenalo naprostý kolaps dopravy v celé této části Kosmonos. Ale tím, že je to rozfázováno, tak ten dopad – který mnohým z vás může připadat kritický a tíživý – tak je snesitelnější. A znovu připomínám, že je to záležitost dočasná a znovu prosím o pochopení. A apeluji na řidiče, aby opravdu dodržovali objízdnou trasu a byli solidární.

Právě kvůli objízdné trase je asi nejvíc stížností...

EM: My jsme ve spolupráci s Policií České republiky, Magistrátem Mladé Boleslavi, Středočeským krajem a dalšími složkami dopředu dohodli objízdný okruh. Bohužel, řidiči jsou často bezohlední a nedodržují ho. Hledají jiné cesty a ve finále velmi komplikují dopravu v místech, která s lokalitou pod Šmakem vůbec nesouvisejí. Přitom určená objízdná trasa není nijak závratně dlouhá, a proto jsme předpokládali, že ji převážná většina řidičů bude dodržovat. Je to ulice Debřská, Radoučská spojka a silnice číslo 38. Ve finále je to daleko plynulejší trasa, než projíždět zastavěnou obytnou část s pěti retardéry, kde je na několika křižovatkách přednost zprava. Naprosto nechápu, proč většina řidičů objížďku nevyužije. *V minulosti vedení města rozjelo spoustu akcí, které zásadním způsobem změnily dopravní strukturu a kde se prováděly poměrně významné rekonstrukční práce...*

MŠ: Konkrétně je to lokalita Podzámecká, která byla rozdělená na 5 etap s ohledem na správce sítí - tedy elektřina, voda, plyn. Aby vždycky každá ta fáze se dala stavebně zvládnout během jednoho roku – to znamená všechny sítě uložené pod zemí se musely dát dohromady, a my pak jsme to dokončili celistvou úpravou povrchů. Takže proto to bylo rozdělené na pět logických etap, přičemž letos završíme poslední fázi, zahrnující chodníky, vozovku, zeleň, veřejné osvětlení, parkovací stání.

Celé to tedy bude uzavřeno tím, že se z této lokality stane rezidentní zóna?

EM: Ano! Chceme občanům vyjít vstříc v tom, že pouze oni tam budou mít možnost parkování a nikdo cizí tam nezaparkuje. A vydáním parkovacích karet se tak z toho stane právě ta kýžená rezidentní zóna.

MŠ: Je to totožný systém, který už funguje v lokalitě Pod Loretou.

Oba pánové pak na závěr rozhovoru znovu poprosili kosmonoské občany, aby byli trpěliví, a pár měsíců vydrželi ztížené podmínky a projevili občanskou solidaritu. Zároveň apelovali na řidiče, aby dodržovali objízdnou trasu. **(pp)**

Opravy v lokalitě křižovatky U Šmaku jsou v plném proudu. Skončit by měla během podzimu letošního roku. Fotil Miroslav Polach

KŘIŽOVATKA POD ŠMAKEM – SLOŽITÝ LOGISTICKÝ RÉBUS

Rekonstrukce křižovatky pod Šmakem představuje složitý logistický rébus. *„Celá nepříjemná dopravní situace, která zasáhla celé Kosmonosy, by měla skončit na podzim,“* říká starosta města PharmDr. Eduard Masarčík a připomíná, že křižovatka pod Šmakem byla nejen v katastrofálním stavu, co se týče veškerých sítí pod povrchem vozovky, ale byla i velmi nebezpečná pro chodce a cyklisty. Starostu doplnil vedoucí správního odboru kosmonoské radnice Ing. Michal Šimon: *„Rekonstrukce takového rozsahu je nesmírně složitá. Musí se totiž spojit harmonogramy a finanční i časové možnosti všech zúčastněných stran – to znamená VaK, plynáren, kraje, města atd. A toto všechno, aby si takzvaně „sedlo“ v jednom termínu, není vůbec jednoduché.“* A ten termín se našel právě v tomto roce. Podle Ing. Michala Šimona se práce na plynovém a vodovodním potrubí chýlí ke konci. *„Je tam sice zhruba dvoutýdenní zpoždění oproti původnímu harmonogramu, ale s dalším vysoutěženým dodavatelem už řešíme co nejplynulejší navázání dalších prací tak, aby už v době, kdy budou plynaři a VaK končit, mohla vybraná firma na rekonstrukci komunikací začít a nedocházelo k jakémukoli zdržení. A já doufám, že se nám to povede a během října už bude vše nové, a tak, jak má být,“* říká Ing. Michal Šimon.

(pp)

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ V PSYCHIATRICKÉ NEMOCNICI

Psychiatrická nemocnice Kosmonosy připravila pro odborníky i veřejnost Den otevřených dveří. Zájemci se mohli seznámit se samotným oddělením K20 a Detox. Vidět tak byla výstava výtvarných artefaktů, prodejní výstava prací pacientů, animoterapie a své brány otevřelo také hipocentrum. Blíže vás s oddělením K20 seznámíme v červnovém vydání Zpravodaje. Jisté pak je, že právě s Psychiatrickou nemocnicí velmi úzce spolupracuje město Kosmonosy. *„Teď bych dokonce řekl, že ta komunikace je velmi intenzivní, snažíme se vzájemně řešit případné společné problémy. A snažíme se, aby život v nemocnici nebyl tak úplně izolovaný od života ve městě,“* říká starosta PharmDr. Eduard Masarčík. Navíc si podle jeho slov nemocnice pozornost opravdu zaslouží. Nejen, že pomáhá potřebným, ale jedná se i o největšího zaměstnavatele na území města Kosmonosy. **(pp)**

fotil MIROSLAV POLACH

LEGENDY HUDEBNÍ SCÉNY V KOSMONOSÍCH

Zrcadlový sál zámku Kosmonosy přivítal legendy československé a české hudební scény. Pozvání do pořadu Za zrcadlem přijali totiž bratři Václav a Jan Neckářovi. Nešlo ale o vystoupení, ale o povídání. O pěvecké vystoupení se postarala Adélka Hazdrová za klavírního doprovodu Pavly Šímové. Václav a Jan Neckářovi zavzpomínali na hereckou i hudební dráhu, přidali nejrůznější historky, a nakonec podepsali zájemcům fotky i plakáty. Ožily tak vzpomínky například na Šíleně smutnou princeznu, Ostře sledované vlaky nebo Skřivánky na niti. Z hudby přišla řeč na trio Golden Kids, které vytvořil Václav Neckář společně s Martou Kubišovou a Helenou Vondráčkovou. A také pochopitelně na populární Bacily, které právě Jan Neckář společně s Otou Petřinou založili. Oba bratři si navíc pochvalovali prostředí, ve kterém se povídání uskutečnilo. Oba umělce pak po skončení akce vyprovázel dlouhotrvající potlesk. A na závěr dobrá zpráva pro ty, kteří nemohli osobně na setkání s Václavem a Janem Neckářovými dorazit. V některém z příštích vydání Zpravodaje vám nabídneme velký rozhovor s těmito legendami české hudební scény. **(pp)**

Bratři Jan a Václav Neckářovi na fotografii Miroslava Polacha

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ V ZRCADLOVÉM SÁLE

Jarní vítáni nejmladších občánků Kosmonos a Horních Stakor proběhlo v sobotu 13.května tradičně v zrcadlovém sále kosmonoského zámku. Nejmladší holčičky a kluky přijal za občany města místostarosta pan JUDr. Ladislav Řípa. K příjemné atmosféře přispělo vystoupení žáků 5. třídy naší školy a malých zpěvaček z mladoboleslavské ZUŠ. Hojná účast rodinných příslušníků a přátel nejmladších občánků svědčí o tom,že se z jejich narození všichni upřímně radují. Město Kosmonosy i Sbor pro občanské záležitosti se již teď těší na vítání podzimní.

LUDMILA LINHARTOVÁ

Na vítání občánků Kosmonos fotil Luboš Plachý.

ROZŠÍŘENÍ CYKLOSTEZEK

Dobrou zprávu máme pro všechny milovníky aktivního pohybu. Hlavně pro vyznavače jízdy na kole. Vedení města v součinnosti se správním odborem pracuje na prodloužení systému cyklostezek. Jedná se o cyklostezky na Horní Stakory a do Chudoples s propojením na Bakov nad Jizerou. **(pp)**

JAK VYJDE ZPRAVODAJ

Kosmonoský Zpravodaj vyjde nyní klasicky v průběhu měsíce června. Pak bude následovat letní dvojčíslo na přelomu července a srpna. Další vydání bude k dispozici v měsíci září. Pokud tedy máte zájem informovat o akcích během léta a také v září, je třeba je dodat na začátku prázdnin. **(red)**

ŠKOLNÍ PARLAMENT – VELKÁ POZITIVNÍ ZKUŠENOST

Základní škola Kosmonosy má svůj parlament. Tvoří ho sami žáci, kteří se podílí na nejrůznějších aktivitách a sami také vymýšlí zajímavé akce. Podílí se také na nejrůznějších projektech. Na děti dohlíží výchovná poradkyně a zároveň pedagožka Mgr. Jiřina Fejfušová. Právě s ní jsme si o celém projektu povídali. Na úvod o tom, jak z pozice učitelky celý projekt vnímá.

„Musím říct, že je to pro mě velká pozitivní zkušenost. Já jsem takový mezičlánek mezi dětmi, vedením školy a pedagogickým sborem. Snažím se je nějakým způsobem motivovat a někam je směřovat. Těší mě a jsem moc ráda, že i oni sami přichází s aktivitami – mají tak pocit, že jsou důležití a že se podílí na chodu naší školy.“

Jak je složen samotný školní parlament?

„Parlament se schází vždy jedenkrát za měsíc a jsou zde zastoupeni žáci od třetích ročníků. Předseda parlamentu je zpravidla z deváté třídy. Nejstarší, nejzkušenější a většinou ten, kdo má dobré komunikační schopnosti. Toho si volí členové parlamentu na začátku každého školního roku. V minulosti jsem tady měla neskutečně akční deváťáky, kteří rozjížděli opravdu mega akce. Spolupracovali navíc i s boleslavským parlamentem. Dokonce na jeho jednání sami jezdili. Tím nechci říct, že nynější parlament nepracuje obdobně. Jsme zapojeni do projektu Hrdá

Do akcí se zapojují nejen děti, ale také dospělí.

Velký ohlas měl například Den bláznivých účesů

škola a samozřejmě také vymýšlíme akce, které se týkají hlavně naší školy.

Co samotné děti? Mají o školní parlament zájem? Neviděl jsem na nich, že by přicházely z donucení? A Den bez batohů?

„Musím říct, že sem vždy chodí zástupci tříd a zdá se, že rádi. V letošním školním roce je opravdu hodně dobrá a slušná docházka. Myslím si, že žákům parlament dává trochu pocit důležitosti a výjimečnosti. Mohou mluvit do školních aktivit a zároveň pak předávají informace ve svých třídách.“

V jedné z předchozích odpovědí jste zmínila projekt Hrdá škola. Můžete ho představit?

„Je to vlastně národní projekt. Stojí za ním organizace spolupracující se školami. Na svých facebookových stránkách každoročně vyhlašují na školní rok takových deset akcí. Vlastně téměř na každý měsíc jednu. Většinou to jsou akce, které se dětem líbí. Například Den šílených účesů, Barevný týden, Den dvojčat nebo třeba Den bez batohu. Jsou to takové hezké příležitosti, kdy se škola semkne a užije si ten den o to víc. Z těchto akcí se pořídí fotografie, pošlou se do projektu a vítězná škola se může těšit i na zajímavé ceny. Třeba stůl na stolní tenis. Upřímně, my si to hodně upravujeme podle našich podmínek a nejde nám o tu výhru. Ale, jak už bylo řečeno, chceme si to náležitě užít.“

Mimochodem, například takový Den šílených účesů. Jak probíhal?

Projektu se kromě dětí účastní

Kosmonoská škola uspořádala také Den dvojčat

i vyučující … Například já jsem měla čtyři drdoly, jiní měli paruky nebo ve vlasech hromadu gumiček. Někdo zvolil například červenou nebo zelenou barvu. Ve vlasech nechyběly ani donuty nebo muffiny.“

Ptal jsem se na děti, jak je to baví. Na to samé se musím zeptat i vás …

„Ano, baví mě to. Asi mohu říct, že svou prací žiji. Je to skvělé, když

Jednou z aktivit dětí byl Barevný den

množství. Člověk - dospělák - by to sám snad ani nevymyslel (smích).“

Ptal jsem se na děti, jak je to baví. Na to samé se musím zeptat i vás …

„Ano, baví mě to. Asi mohu říct, že svou prací žiji. Je to skvělé, když je každý den jiný. Nikdy nevíte, co vás čeká. Je skvělé předávat pozitivní náladu a na druhou stranu ji zase dostávat od dětí zpátky.“

PAVEL PETR

Děti z kosmonoské školy se rády zapojují do nejrůznějších akcí a aktivit.

PARLAMENT POHLEDEM DĚTÍ

Na fungování školního parlamentu jsme se zeptali také samotných dětí. Odpovídali Štěpán Pilař z 9. B (předseda parlamentu a také, jak sám říká, vášnivý plavec) a Michal Sekera z 8. C. Ten je tiskovým mluvčím parlamentu v Základní škole Kosmonosy a pochází z hudební rodiny.

Jak často se školní parlament schází?

Štěpán: „Jednání parlamentu probíhají vždy jednou měsíčně, a to v pátek. Začínáme ještě před samotným vyučováním v 7 hodin.“

Můžete, pánové, přiblížit čtenářům Zpravodaje, co vlastně školní parlament řeší?

Michal: „Řešíme nejrůznější akce spojené samozřejmě se školou. Například kázeňská pravidla, přestupky a společně vymýšlíme také soutěže v rámci naší školy.“

Můžeš být konkrétní? Jaké soutěže například?

Michal: „Mohu zmínit třeba aktuálně poslední můj nápad – soutěž O nejlépe smazanou tabuli. S parlamentem jsme vymysleli pravidla. Sestaví se inspekce, která bude v náhodných časech chodit do tříd a tabule kontrolovat. Takže to vlastně bude překvapení. Rád bych k tomu ještě dodal jednu podstatnou věc – že totiž všechny ty akce jsou dobrovolné.“

Jaké další akce jste připravili?

Štěpán: „Zmínil bych Bláznivé účesy nebo Den barevných ponožek. To bylo hezké.“

Důležitá je pochopitelně zpětná vazba na jednání parlamentu. Jak funguje komunikace mezi členy parlamentu a jednotlivými třídami?

Štěpán: „Je to tak, že zástupci v parlamentu pak o jeho jednání informují své třídy.“

Jednání parlamentu začínají už v sedm hodin ráno. Není to pro vás příliš brzy?

Michal: „Ne není. Je to úplně v pohodě.“

Štěpán: „Já to mám trošku jiné, bydlím 16 kilometrů od Mladé Boleslavi. Konkrétně v Rohatsku, takže musím vstávat hodně brzy, abych stihl vlak.“

Od Dolního Bousova až do kosmonoské školy?

„Já mám kroužky v Mladé Boleslavi, kde chodím na plavání. Jsem vášnivý plavec, proto jsem se rozhodl pro tuto školu.“ **(pp)**

PŘÁNÍ ZE ŠKOLY

Významné životní jubileum oslaví 31.května paní Eliška Štěpánová, vychovatelka školní družiny na Základní škole Kosmonosy. Především ale úžasná klavíristka, která vedla po celou dobu své působnosti na škole pěvecký sbor. Zaměstnanci ZŠ paní Elišce Štěpánové přejí všechno nejlepší a hodně moc zdraví do dalších let. K přání se připojuje, a věřím, že za všechny Kosmonosáky, redakce Zpravodaje. **(pp)**

PLACENÁ INZERCE

Prodej slepiček

Červený Hrádek prodává slepičky typu Tetra hnědá, Dominant všechny barvy, Green Shell-typu Araukana a Dark Shell-typu Maranska, cena 249 Kč/ks.

Prodej: 15. 5. a 16. 6. 2023

Kosmonosy – lékárna u zámku - 18.00 hod.

Výkup králičích kožek - cena dle poptávky,
doprava 189 Kč za celý nákup, doporučujeme objednávat!
Info: Po - Pá 9.00 - 16.00 hod., tel. 601 576 270, 728 605 840,
www.drubezcervenyhradek.cz

JSEM VELKÝ INTROVERT, ALE REAKCE DIVADELNÍHO PUBLIKA JE PRO MĚ OPOJNÁ, ŘÍKÁ HEREC MARTIN STRÁNSKÝ

Divadelní, televizní, filmový herec, dabér s hlubokým sametovým hlasem Martin Stránský si v Zrcadlovém sále kosmonoském zámku zavzpomínal na své herecké začátky, vyznal se z lásky k divadelnímu publiku a mluvil i o naschválech a breptech svých hereckých kolegů. Pokud jste na besedě „Za zrcadlem“ nebyli, přiblížíme Vám ji v tištěné podobě.

Martine, chtěl jste být odmalička hercem?

Vlastně ani ne. Můj tatínek byl sice hercem Horáckého divadla v Jihlavě a posléze i jeho ředitelem, ale tehdy mě spíš táhl sport. Sice jsem povinně – asi jako každé dítě v té době – hrál na klavír, ale zoufale mě to nebavilo. Dokonce jsem ta cvičení dotáhl k takové dokonalosti, že jsem se nazpaměť naučil všechny povinné etudy, které jsem přehrával, ale na pultíku jsem měl otevřenou knížku a zároveň jsem si četl. A pak mě rodiče ze hry na klavír vysvobodili a já se věnoval sportu. Nejdřív jsem začal s národní házenou, respektive s handballem, ale tam mě to až tak úplně nebavilo, tak jsem přešel na českou národní házenou. Tam jsem vydržel asi 4 roky a do toho jsem začal hrát volejbal. A první sport, ke kterému jsem se dostal závodně, byl tenis. Ten mi vydržel asi 2 roky, ale zůstal jsem u volejbalu. Nechal jsem ho v momentě, kdy jsme s kluky postoupili do juniorské ligy, a já jsem odešel k divadlu.

Říkal jste, že Vás to k divadlu netáhlo. Jak jste to prostředí vlastně vnímal?

Všichni v divadle byli tety a strejdové a jak jsem v tom prostředí vyrůstal, znal jsem tam každého. Do dneška si pamatuji – a to už dnes v divadle není – čichový vjem. Vůně líčidel, která se už v takové podobě dnes nepoužívají, už necítíte ani vůni klihu, protože scény už se tolik nekašírují. A do toho tam vždycky chodil technikář a rozstřikoval lesní vůni. My jsme dokonce měli i takovou prazvláštní školku, kdy všechny děti, které ještě nebyly ve škole, se sešly u jedné z těch tet (což byla herečka, která zrovna nezkoušela). Pamatuji si, že jedna z nich měla takový bezvadný byt, který se dal probíhat a my jako caparti jsme tak lítali jak zběsilí.

Když to tak líčíte, tak přece není možné, abyste k hraní takzvaně „nepřičichl“…

To je pravda. Poprvé jsem na jevišti stál asi v 11 letech, ale nebavilo mě to, a ani nic nenasvědčovalo tomu, že to bude moje budoucí povolání. A navíc před premiérou jsem musel na operaci slepého střeva. Takže v tom programu, který mám schovaný, je název hry „Jak vyloupit banku“ a moje fotka. A ta je z jihlavské nemocnice. Fotograf stál venku a já jsem byl v okně v nemocničním pyžámku. Ale premiéru jsem stihl.

Už jsme zmiňovali Vašeho tatínka. Hrál jste s ním někdy?

Když jsem byl v Jihlavě v souboru, tak ještě ředitelem nebyl, byl hercem, takže jsme byli vlastně kolegové. Ale nikdy jsme spolu face to face na jevišti nestáli. Buď jsme nehráli ve stejných hrách, nebo naopak hráli, ale naše výstupy nebyly společné. Ale jako dítě jsem s ním hrál. Dokonce syna a v té hře mě musel fackovat, takže si to patřičně užíval (smích).

Když už jste dospěl k tomu, že hercem budete, měl jste nějaký vzor?

Těch bylo! Luděk Munzar, Boris Rössner, Viktor Preiss, jeho žena Jana, František Němec, Věra Galatíková, Jana Hlaváčová a určitě jsem na mnohé zapomněl. Tak se velmi omlouvám. A myslím si, že jsem měl docela štěstí i na pedagogy ve škole. Učil mě třeba zakladatel Činoherního klubu a divadelní teoretik, výborný člověk Jaroslav Vostrý, dál byli mými pedagogy Petr Čepek, Jiří Hálek, Věra Galatíková, měli jsme i Reginu Rázlovou, Jaroslava Satoranského, Jana Kačera, Tomáše Töpfera, Danu Kolářovou a další. My jsme to měli trošku složitější, protože k nám vždycky dali nějaké vyučující a po půl roce je poslali pryč. Ale první tři jmenovaní nám zůstali tři roky a bylo to úžasné. Věra Galatíková byla taková naše máma, Petr Čepek byl neuvěřitelně rovný chlap a Jiří Hálek na to šel vždycky oklikou. Abych to vysvětlil na příkladu: Hálek říkal: „Hraj to tak, že tady to bude chvilku zelené, pak to na chvíli zmodrá a tady být tebou to udělám do červené, ale na konci to musí být žluté.“ Kdežto Petr Čepek: „Vykašli se na to a hraj to úplně normálně.“ No a na škole jsme jako studenti mohli hostovat v Divadle Na zábradlí a díky tomu jsme se potkávali s Jiřím Bartoškou, s Janou Preissovou, s Ondřejem Pavelkou, takže jsem ty své vzory mohl sledovat při práci.

Jihlavu jste opustil a ocitl jste se v Plzni. Jak je to dlouho?

Už je to 30 let! A já říkám, že jsem naturalizovaná náplava. Když jsem tam jel podepsat smlouvu, byl únor. Vystoupil jsem na vlakovém nádraží v Plzni a šel jsem těch zhruba 800 metrů do Komorního divadla, kde tenkrát bylo ředitelství. Během té cesty jsem si v duchu říkal: „Kam jsi to vlezl? Tady musela zcela nedávno skončit válka.“ To město bylo neuvěřitelně špinavé, zanedbané. Ale postupem času mi přirostlo k srdci. Jednak se mi zalíbilo divadlo – to Velké divadlo má v sobě genia loci. A pak je všude blízko do přírody, a to mě dostalo úplně.

Co teď pro Vás znamená divadlo?

Je to kontakt s publikem. Což se u ostatních médií neděje. V tom divadle cítíš, jestli to publikum je na tebe naladěné, takzvaně „jde s tebou“. A navíc mě hodně baví, že se můžu schovat za nějakou postavu, protože v osobním životě jsem velký introvert. A okamžitá reakce publika, kdy to tomu herci vrátí, tak to je něco nepopsatelného. A možná i svým způsobem opojného. I když musím přiznat, že když teď držím v ruce mikrofon, tak práce s ním je také úžasná. Když načítám audioknížky nebo dělám nějakou práci v rozhlase, tak je to svět, který si můžu vymyslet na základě toho, co čtu. Pustím volně fantazii tak, abyste se, když to posloucháte, ocitli ve stejném světě jako já.

Mluvil jste o kontaktu s publikem. Ale právě diváci dokáží být i trošku škodolibí, když třeba čekají na to, až herci vypadne text.

Nejhorší je, když vám vypadne něco ve verších. Třeba Cyrano nebo cokoli od Shakespeara, tak s tím je problém. To se vymýšlí těžko. Pamatuju si, to bylo ještě v Realistickém divadle v Praze, že jsme hráli hru, která se jmenovala Svíčkař a napsal ji Giordano Bruno. Mimochodem to bylo představení, které se nejčastěji takzvaně šnajdrovalo. To znamená, že se rušilo, protože nepřišli diváci. Ale při jednom, na které diváci kupodivu přišli, jsem měl takzvaně „okno“. Měl jsem monolog, ve kterém jsem klečel před svou partnerkou, a vypadlo mi jedno slovo, které bylo zásadní pro celé vyznění toho obrazu. Tak jsem nejprve po čtyřech udělal okolo ní jedno kolečko, a text nenaskočil. Tak jsem udělal kolečko na druhou stranu, a ani poté to nepřišlo. Po čtyřech jsem tedy přelezl jeviště tam a zpátky, a teprve poté mé kolegyni došlo, že mi

vypadl text, a napověděla mi. Můžu vám říct, že to bylo nejhorší představení, které jsem kdy zažil.

Je také známo, že si i kolegové vzájemně dělají všelijaké naschvály. Máte i s tím zkušenosti?

Jedna z oblíbených zlomyslností je schovat herci Pavlovi Kikinčukovi text. Protože on se do poslední chvíle, než vejde na jeviště, do textu dívá – a to i v případě, že tu hru hraje třeba po třicáté. A když mu ten text schováte v době, kdy je na jevišti, tak on pak běhá jak šílený, hledá text a dostane se do takového presu, že je schopný zapomenout úplně všechno, celou roli. Pak je velmi oblíbený žertík vyměnit vodu nebo čaj za tvrdý alkohol nebo alkohol vůbec, což je peklo. A to je pak šok….zhluboka se napijete čiré tekutiny, a ejhle: vodka nebo slivovice.

Zajímalo by mě, jestli pro herce existují nějaká takzvaná rozmlouvací cvičení?

Samozřejmě jsou, ale já je moc nepoužívám. Ale dvě si pamatuji. Naučil jsem se je ještě na DAMU. Zkuste si je. To první je: „Ledaři dodali jeden den před lednem v poledne do skladu dva kýble ledu a další led dodají do doby dohledné.“ A to druhé – to je těžší, protože se musí říct na jeden nádech: „Kouzlí, kouzlí kouzelník, vykouzlí vám za pětník: žlutý šátek, rudou růži, ďáblu zaprodal svou kůži. Je to příliš tajemné, hrůza, úděs jímá mě. Jímá mě při pomyšlení, jak se dojmy rychle mění. Včera cirkus – kouzla, čáry. Dneska černooká Máry. Černá Máry v kantýně, přítulná jen při víně. Při víně a za pětník. Kouzlí, kouzlí kouzelník.“ Tak co, máte to? (smích)

Přesuňme se od divadla k dabingu, jste majitelem hlubokého podmanivého hlasu. U nás je zvykem, že herce, které známe z divadla, televize, z filmů se věnují i dabingu. Je to v zahraničí jinak?

V Německu třeba dabují jen určití herci – jsou to dabingoví herci. Nedabují herci, kteří jsou divadelní, rozhlasoví, filmoví. V zahraničí je to prostě tak, že herecká profese je vysoce specializovaná. U nás jsme mnohem mnohotvárnější a všestrannější. A proto se u nás k dabingu dostávají i ty herecké špičky – hlavně tomu bylo v minulosti. Zmíním jen pár jmen: František Filipovský, Miroslav Moravec, Luděk Munzar, Věra Galatíková atd. Takže ta česká dabingová škola byla o herectví těchto lidí a v podstatě to platí i do současnosti a odráží se to ve. Herci u nás zkrátka mají tu zkušenost z divadel, z televize atd. Kdežto v cizině tyto zkušenosti chybí a nemá to ten vnitřní rozměr.

Účinkoval jste i v jednom z „nekonečných“ seriálů – Ordinace v Růžové zahradě. Jaký je aktuální pohled na ně? Už jsou brány na milost?

Myslím si, že obecně se vnímání na hraní v těchto projektech změnil. Když tyto seriály začínaly, tak se na to kolegové dívali skrz prsty, že to není žádné „umění“. Když ale člověk dostal roli v seriálu dejme tomu před 30 lety, tak to byla prestižní záležitost – v té době ale byla pouze Česká televize a na ta díla se dívaly milióny lidí. Když ale na Nově začínala třeba Ordinace v růžové zahradě, tak nikdo nepředpokládal, že to bude jeden z těch nekonečných seriálů. Já jsem v Ordinaci jako doktor Ota Kovář začínal tak před 13 lety, teď už se tam vyskytuji sporadicky, ale pořád tam jsem.

Určitě nemusím připomínat, že je to seriál z lékařského prostředí. Jak se připravujete třeba na scény na operačním sále?

Na ně nás připravují profesionální lékaři z Motola, učíme se lékařskou terminologii, držet nástroje. Většinou se „vrtáme“ ve figurínách, ve kterých je zasunutá nějaká vanička s filmovou krví. Dost často jsou tam vinné klobásy, které nahrazují střeva, a řežeme do opravdové prasečí kůže. Ale většinou záběr na ruce s nástrojem, jak zcela profesionálně pracuje, tak to jsou ruce našich odborných poradců. A ještě bych moc rád dodal, že díky tomu, že jsem mohl - byť jako herec – nahlédnout do lékařské odbornosti, tak si lékařů nesmírně vážím, mám k nim obrovský respekt, protože záchrana života je asi nejvíc, co může být.

Jak to máte s učením textu, jde Vám to snadno?

On je rozdíl, jestli se učíte roli pro divadelní hru nebo text třeba pro Ordinaci. Myslel jsem si, že když hru na divadle přestanu hrát, tak ten text z hlavy zmizí. A všichni vás o tom přesvědčují, že to tak je. Není. Stalo se mi, že mi před pár lety zavolali z pražského divadla Na Fidlovačce, že by za 5 dnů potřebovali záskok za mlynáře v Lucerně. Odpověděl jsem jim, že se zbláznili, že jsem to nehrál pět let. Přesto jsem je poprosil, aby mi text poslali. Když jsem ho začal číst, tak mi to najednou naběhlo a já si to pamatoval. Někde v té hlavě to prostě je! Ale kde, to netuším. (smích) Říká se tomu divadelní paměť. Ovšem paměť na texty, kterou používám pro roli v Ordinaci, je jiná. Je hodně krátkodobá. Pokud mě druhý den čeká třeba natáčení 18 obrazů, což je kvantum textu, tak si přečtu, jestli tam není hodně odborných výrazů nebo jiné peklo na zapamatování, a pokud ne, tak se ten text učím těsně před natáčením. Takže během 10 minut jsem schopný obsáhnout text toho obrazu, zapamatuji si ho, ale v momentě, kdy kamera zhasne, tak ten text zase zapomenu. A takhle je to pořád dokola.

I herci jsou jen lidé a nevyhýbají se jim brepty. Breptáte?

Samozřejmě. Ale teď se mi vybavuje jedna scéna z Ordinace, kde byl hlavním „breptou“ kolega Radim Fiala představující doktora Hanáka. S mojí tehdejší seriálovou manželkou Terezou Kostkovou jsme měli poměrně vypjatou scénu, třístránkový text a jeli jsme na ostrou klapku. Pak se měly otevřít dveře a v nich se měl objevit Radim. S Terezou jsme to všechno odříkali, dveře se otevřely a Radim říká: „Pamatujete, jak v Pardubicích bouchnul MONČIČÁK? To bylo ČÓČO…..“ Půl hodiny jsme se chechtali a byli všichni nepoužitelní. A scéna se jela podruhé. Radim se vrátil za dveře, my jsme se v textu vrátili asi o 2 věty zpátky, aby to ve střižně dobře navazovalo, otevřely se dveře, vešel Radim – a my jsme se znovu zlomili v pase a začali se smát, protože se nám ten jeho předchozí brept připomněl…. dál už to nešlo….pak jsme to zkusili ještě asi dvakrát. A znovu nic. Tak znovu pauza zhruba 20 minut… Po těch 20 minutách Radim ve scéně zaměnil města a řekl: „Pamatujete, jak v Prachaticích….“ Takže pro ten den jsme opravdu skončili.

A končí i naše povídání, děkuji, že jste byl naším hostem.

PAVEL PETR,
fotil MARTIN VESELÝ

MŮJ ŽIVOT JE DO TÉTO CHVÍLE VYSNĚNOU ROLÍ, ŘÍKÁ ŠANSONIÉRKA A HEREČKA BARBORA ŠAMPALÍKOVÁ

Barbora Šampalíková absolvovala Pražskou konzervatoř, hraje v divadle Semafor, v Hudebním divadle Karlín, v Divadle Na Fidlovačce, v Hybernii nebo v Národním divadle moravskoslezském. Působí jako zpěvačka orchestru Karla Vlacha, dále pak v Septet plus Dalibora Kaprase a kapely Živý Jukebox, v duu s Iby Popem nebo s Václavem Tobrmanem v projektu „Šansony 21. století“. V dubnu ji přívítalo v Zrcadlovém zámeckém sále i kosmononské publikum a dostala se také k mikrofonu Kosmonoského zpravodaje.

Jste velmi mladá a za svůj profesní život jste toho stihla víc, než kdokoli z nás. Čím se cítíte víc - zpěvačkou, herečkou?

Já to mám všechno propojené, vystudovaný mám zpěv, ale tím, že trávím hodně času v divadle nebo něco natáčíme, tak je to taková symbióza. Myslím si, že třeba šanson nejde bez herectví, bez toho hereckého prožitku, zpívat.

Čím Vás oslovil právě šanson? Určitě to jsou nádherné texty a krásné příběhy, i když někdy smutné. Já jsem měla štěstí, že na pražské

konzervatoři mě učil Vítek Sázavský, který byl členem kapely Nerez. A já měla tu čest a možnost se těmito vzácnými lidmi setkávat. *Šansonové texty nejsou úplně jednoduché na zapamatování, jak jste řekla, jsou to příběhy. Jak se Vám tyto texty učí?*

Samozřejmě některé texty jsou známé, některé méně. Ale obecně se mi šansonové texty učí mnohem snáz než texty anglických písní. U takzvané populární hudby to můžou být prázdná slova, zatímco za šansonovým textem je vždy konkrétní příběh a prožitek. A posluchač nebo interpret si můžou vždy představit osobní zkušenost, prožitou životní situaci a tak dále.

Se šansonem se pojí slavná jména – Hana Hegerová, Zuzana Navarová i Hana Zagorová – dá se vybrat jedno jediné?

Je velká skupina lidí, kteří mě velmi ovlivnili. Ale skladby, které zpívala Hana Hegerová, jsou mi asi nejblíž. Je to i o tom, že paní Hegerová byla také herečkou, takže ta symbióza je tam víc než jasná.

Potkala jste se s ní někdy?

Bohužel ne. Když jsem začala vnímat její hudbu a texty, to mi bylo tak 15 – 16 let, a v té době ona už žila v ústraní.

Hrajete v legendárním divadle Semafor. Už tedy nesídlí na Václavském náměstí, ale v Dejvicích. V 60. letech bylo mekkou mladých diváků, bylo to něco nového. Jak je na tom Semafor dnes?

Hodně tam chodí studenti středních škol, kteří se učí základy a historii malých scén – Osvobozeného divadla a zároveň divadla Semafor. A jsou mile překvapeni, protože ta laskavost a humor jsou jedinečné. Je to vlastně stejné i s Cimrmany. Všichni mají své diváky.

Stálicemi Semaforu a jeho hvězdami jsou Jiří Suchý a Jitka Molavcová. Jak Vás ovlivnili?

Stoprocentně. V divadle Semafor hraji sedmým rokem. O Jitce Molavcové jsem dokonce psala absolventskou práci na konzervatoři. A Jiří Suchý? Klobouk dolů. Je obdivuhodný, je mu 91 let a srší elánem, nápady…je prostě skvělý.

Přijela jste za námi do Kosmonos, jak se vám líbí zdejší Zrcadlový sál?

Je překrásný. A hned mě napadlo, že kdybych jako dítě měla možnost chodit do základní školy na zámku, tak by se cítila jako princezna. A asi by mě ta škola hodně bavila.

Jak se tu zpívá? Ten strop je hodně vysoký, jak obtížné je ten prostor obsáhnout?

To máte pravdu, akustika je opravdu komplikovanější na nazvučení. Ale na druhou stranu jsme nemuseli přidávat nějaká technická kouzla a celé to zní přirozeně a jednodušeji. A zpívá se tu opravdu krásně.

Je tu i bezprostřední kontakt s publikem, máte radši malé nebo větší sály?

Musím se přiznat, že mám raději, když vlastně lidi jen tuším v přítmí sálu a moc dobře na ně nevidím. Ne, že bych publikum neměla ráda, ale je to pro to, že se mi lépe vnitřně soustřeďuje, zvlášť na ty těžké šansonové texty.

Jak dlouho to trvá, než se člověk ztotožní s místem, kde zpívá?

Takhle jsem nad tím nikdy nepřemýšlela. Vždycky jsou místa, kde se zpívá líp nebo hůř. A tady to bylo velmi příjemné, takže jsem moc ráda, že jsme mohli dorazit a zahrát. A to i přesto, že jsem na publikum velmi dobře viděla...(smích)

Jak nabitý máte letos kalendář?

Do konce sezóny mě čeká ještě spousta krásné práce, pak budou prázdniny, tak je toho méně, ale od září zase zpátky na prkna divadel a na koncerty. Je to kolotoč, ale nestěžuji si.

Máte nějakou vysněnou roli, kterou si chcete zahrát?

Mám štěstí, že vystupuji s obrovskými legendami, a to mi dává hodně. Můj život je vlastně do této chvíle vysněnou rolí. Teď třeba hraji také v divadle Hybernia ve Zpívání v dešti postavu Kathy Seldenové. Ve slavném filmu ji ztvárnila Debbie Reynolds. Takže jsem velmi vděčná.

A na závěr našeho povídání ještě představme Vašeho kolegu, se kterým jste v Kosmonosích vystupovala?

Je to Václav Tobrman. Je multiinstrumentalista a nejen to, on svým hlasem a pusou dokáže ztvárnit spoustu zvuků – třeba trubky a dalších žesťových nástrojů. A známe se spoustu let, je to i textař, skladatel a básník. A je s ním velká legrace. Takže je s ním velmi příjemné spolupracovat. A doufám, že to posluchači a diváci cítili také.

PAVEL PETR,
fotil LUBOŠ PLACHÝ

ZÁMECKÉ LÉTO V KOSMONOSÍCH UŽ OD 1. ČERVNA

Osvětová beseda také letos pořádá Zámecké kulturní léto na nádvoří zámku v Kosmonosích, již po devatenácté. Chtěli bychom Vás pozvat k návštěvám jednotlivých představení. Smyslem je obohatit kulturní život ve městě, nabízet živou kulturu v krásném prostředí nádvoří zámku, kde je velice příjemná atmosféra. Divadelní přehlídka ochotnických souborů bude probíhat od června do poloviny září.

Je připraveno dvanáct akcí – osm divadelních představení, Pomněnkové odpoledne, tři koncerty. Akce jsou rozděleny na dvě části. První část proběhne v červnu, druhá část od poloviny srpna do poloviny září. V případě nepříznivého počasí se představení uskuteční v krytém vestibulu zámku, který nabízí návštěvníkům trochu jinou atmosféru s kouzlem nasvětleného prostoru. Koncert MB Quartetu bude v Salla tereně. Tato kulturní přehlídka je finančně podpořena Městem Kosmonosy, ale může se uskutečnit zejména díky obětavosti a nadšení členek Osvětové besedy.

Začínáme ve **čtvrtek 1. června v 19.30** koncertem Gospel Voices Mladá Boleslav. V **úterý 6. června v 19.30** bude divadelní představení TJ Sokol Roprachtice – divadlo s představením komedie Strašidlo Cantervillské, další **úterý 13. června v 19.30** vystoupí DS Tyl Bakov nad Jizerou s komedií „Testosteron“. V **úterý 20. 6. v 19.30** vystoupí Divadelní spolek Bazilišek benátský s komedií Nápis. **V neděli 25. června od 14.00** hodin vystoupí mažoretky TJ Sokola Kosmonosy v programu Pomněnkové odpoledne. Další **úterý 27. června od 19.30 hodin** se uskuteční představení Ochotnického divadelního spolku Bozděch Libáň na motivy televizních inscenací Bakaláři.

Druhá část Zámeckého léta bude začínat v **úterý 8. srpna v 19.30.** Vystoupí Mladoboleslavský smyčcový kvartet MBQuartet v Salla tereně. Za týden **v úterý 15. srpna v 19.30** na nádvoří vystoupí Cimbálová muzika Miroslava Kotlára. V **úterý 22. srpna v 19.30** se představí Divadýlko na dlani Mladá Boleslav s hrou Voskovce a Wericha Těžká Barbora. Za týden v **úterý 29. srpna v 19.30** vystoupí Divadelní spolek Dobrovít s komedií Proutník pod pantoflem, pak budou pokračovat představení **v úterý 5. září v 19.30** Pygmalion, které uvede Divadelní spolek J.K. Tyla Josefův Důl, poslední **ve čtvrtek 14. září v 19.30 hodin** Zakázané uvolnění Petra Kolečka v podání Divadelního spolku Jiří Poděbrady**.** Srdečně Vás zveme, nenechte si ujít nevšední zážitky přímo v zámku v Kosmonosích, můžete se pobavit, popovídat si se známými. Bude připraveno i občerstvení pro návštěvníky. Tato akce přispívá k obohacení kulturního a společenského života v našem městě.

Milada Remešová,
předsedkyně Osvětové besedy
Kosmonosy

HASIČSKÉ MEMORIÁLY NA KOSMONOSKÉM STADIONU

Areál kosmonoského hřiště opět po roce hostil sportovní klání hasičů. První den byl vyhrazen startu Jizerské ligy a 29.ročníku Memoriálu Josefa Ryse. Ten druhý patřil nadějím při 5. Memoriálu Josefa Sprostého – mužů, kteří se nesmazatelně zapsali do historie Sboru dobrovolných hasičů Kosmonosy.

Při Memoriálu Josefa Ryse bylo vidět, jak se soutěžící svědomitě připravovali. Jiní na začátku sezóny vsadili na jistotu. Nejrychleji pokořit trať se povedlo mužům z Renmotoru Jinolice, kteří si za čas 16:37 sekundy odvezli nejen zlaté medaile, ale také nejrychlejšího proudaře 16:23 napravo. Stříbro putovalo do Frýdštejna za čas 16:54. A poslední šestnáctkový čas se na časomíře zastavil mužům z Březové, kteří si za svůj výkon 16:98 odvezli bronz. Ani ženy nezůstaly pozadu a předvedly hned na začátku skvělý výkon 16:55, za který si odvezly nejcennější kov a také nejrychlejší proudařku dne 16:34 napravo. Druhé místo obsadily ženy z Pěnčína, které těsně překročily sedmnáctkovou hranici 17:12. A poslední stupínek vítězů, třetí příčku, obsadila domácí děvčata z Kosmonos za čas 17:84.

Zaujetí mladých hasičů při soutěži v Kosmonosích.

O akci jsme si povídali s organizátory. Prvním byl Miroslav Příhoda, druhým Martin Klimo.

Nejprve se zastavíme u Memoriálu Josefa Ryse. Jak významná akce to pro SDH Kosmonosy vlastně je? Jaká byla účast?

M. Klimo: „Do Kosmonos přijelo celkem 27 týmů mužů a 17 žen. V porovnání s předchozími ročníky to znamená navýšení účasti. Jednalo se o úvodní soutěž Jizerské ligy, proto na startu nechyběli ani zástupci z Východních Čech."

Teď už to byl 29. ročník. To už je pořádná porce, co říkáte?

M. Příhoda: „To už teda (smích). Musím říct, že Kosmonosy už neodmyslitelně patří do Jizerské ligy. Řadíme se k těm vůdčím pořadatelským týmům. Fakt je, že sem jezdí hodně lidí a myslím si, že jezdí i rádi. Soutěž samotná má vynikající úroveň. A vlastně – Kosmonosy jsou zakladatelé zmíněné Jizerské ligy."

Memoriál nese jméno Josefa Ryse. Můžete přiblížit jeho osobu a přínos pro Sbor dobrovolných hasičů z Kosmonos?

M. Klimo: „Já jsem u hasičů někdy od čtvrté třídy, kdy jsme s partou kluků v mém věku právě do sboru přišli. Pan Rys byl velitelem sboru, pan Polák jeho starostou. Předávali nám své znalosti a zkušenosti. Odkaz Josefa Ryse je velký, je to pro nás všechny zkrátka pojem."

Příští rok vás čeká jubilejní třicátý ročník. Přichystáte nějaké překvapení?

„Ano, to je pravda, čeká nás jubileum. Samozřejmě jako každý rok uděláme něco, aby se všem účastníkům v Kosmonosích líbilo. Pochopitelně zkusíme něco vymyslet, čím třicátý ročník ozdobíme."

Druhý den patřil mladým závodníkům při Memoriálu Karla Sprostého.

M. Klimo: Karel Sprostý byl dlouholetým rozhodčím a matadorem hasičského sportu. Stejně jako Josef Rys je jeho jméno mezi hasiči velkým pojmem. V Kosmonosích se představili závodníci od přípravy až po družstva dorostu."

Mladí hasiči z Kosmonos se zapojili do Memoriálu Josefa Sprostého.

M. Příhoda: „O soutěž byl také velký zájem. Bylo tu plno lidí. Jednalo se o součást Boleslavského poháru. Z kosmonoských hasičů se do Memoriálu Karla Sprostého zapojily dva týmy starších dětí a jeden tým dorostenek. Tyto dvě akce pro nás byly vrcholem v pořádaní akcí. A ještě bych zmínil brannou soutěž. To už je takový doplněk, aby si děti sportování užily a odreagovaly se od soutěží."

Při akci reprezentanti Sboru dobrovolných hasičů Velké Všelisy.

Je na dětech a mladých závodnících vůbec vidět zájem o hasičský sport? Baví je to soutěžení?

M. Klimo: „Zcela určitě. Já jsem prakticky asi šest let vedl dorostence z družstva. Navíc je radost vidět, jak děti vyrůstají. Můj syn a také dcera prošli od přípravky přes dorost až k dospělým týmům. Já pořád ještě také běhám a oni, jak vyrostli, běhají s námi."

PAVEL PETR,
FOTIL MARTIN VESELÝ

ZE ŽIVOTA SPOLKU SPOLEČNĚ SRDCEM

SBÍRKA MAŇÁSKŮ

Byli jsme osloveni, zda bychom podpořili projekt Sbírka maňásků. Jednalo se o pomoc dětem, které jsou v Sýrii na území zasaženém zemětřesením. Po seznámení s organizací Český institut pro psychotraumatologii a EMDR, který poskytl vzdělání téměř 600 humanitárním pracovníkům, kteří spolupracují v daných oblastech s 50 tisíci dětmi, jsme se ani nemohli rozhodnout jinak, než sbírku zorganizovat. Rádi podpoříme takové projekty, sami je organizujeme a budeme i v budoucnu. Maňásci na ruku usnadní práci s dětmi a posílí jejich odolnost, jak mi bylo vysvětleno vedoucí Českého institutu pro psychotraumatologii a EMDR, školitelkou a humanitární pracovnicí paní Zuzanou Čepelíkovou. Děkujeme všem, kteří se zapojili, převážně to byli ti, které jsem neoslovila, a o to víc si vážím toho, že přispěli.

Děkujeme. **(jj)**

ČTENÁŘSKÁ HODINKA

Na konci dubna se uskutečnila v klubovně hasičů již 2. čtenářská hodinka, tentokrát pozvání přijala, a my si toho velice vážíme, ředitelka MŠ Kosmonosy Bc. paní Jana Křížková. Program si připravila pro děti skutečně pestrý. Četlo se, diskutovalo, zpívalo, tančilo, hrálo na hudební nástroje a kreslilo. Děti byly nadšené a my děkujeme za krásné ohlasy od rodičů.

Těšíme se na příští setkání 30.5. Poslední setkání před prázdninami plánujeme v Loretě. Děkujeme hasičům za možnost využití klubovny. **(jj)**

NABITÉ VELIKONOCE

O letošních Velikonocích jsme navázali na tradiční akce, které v tomto období připravujeme. Velikonoční pátrací hra baví snad každého. Malé i velké. Vždy po očku sledujeme, jak dobíháte k místům, kde se odměna nachází, a radost dětí je tou největší potěchou pro náš spolek. Letos jsme do pátračky připravili velikonoční vajíčka, která byla rozmístěna na sedmi místech v Kosmonosích a indicie k jejich nalezení se objevovaly v různých časech na našich facebookových stránkách tak, aby měl možnost zúčastnit se úplně každý. Letos byla pro nálezce připravena odměna v podobě multivitaminových želatinových bonbonů z limitované Velikonoční edice od společnosti Terezia Company, s. r. o. Gratulujeme všem nálezcům. **(až)**

JARNÍ STEZKA

Pomohli jste květinové víle a včelce vzpomenout si na jméno kouzelné květiny, která odemyká jaro? Doufáme, že ano. Odpovědí byl samozřejmě petrklíč. Všem dětem, rodičům a prarodičům děkujeme, že jste stezku navštívili a zasílali nám fotografie. Byla více než 2 týdny připravena v zámeckém parku. Úkolem bylo rozeznávat jarní květiny, díky kterým jste poté měli možnost vyluštit hádanku. Již brzy se objeví další stezka, tak se určitě vydejte na procházku a zpříjemněte si den. **(až)**

ŘÁDĚNÍ V PARKU

Poslední akcí bylo Velikonoční řádění v zámeckém parku. Sešli jsme se 9. 4. na Černínském náměstí, odkud jsme se vydali průvodem s řehtačkami, bubínky, tamburínkami přes spodní část zámeckého parku až k velikonoční břízce, kterou jsme dozdobili. Cestou nás čekalo několik zastavení s otázkami a také Velikonoční rozcvička. Po zdobení břízky jsme si společně zatančili, zasoutěžili a užili si spoustu legrace u plnění úkolů, které byly připraveny v horní části zámeckého parku. Velké poděkování patří všem dobrovolníkům, kteří se akcí zúčastnili, Nezávislému divadlu, městu Kosmonosy a samozřejmě Vám všem, kteří na naše akce chodíte. **(až)**

VELIKONOČNÍ BŘÍZKY

Další, již tradiční, akcí bylo zdobení velikonoční břízky v parku. Na břízce se opět našlo několik druhů netradičních kraslic, malovaných, vyškrabávaných, lepených, vyrobených z různých zajímavých materiálů. Moc nás těší, že se do této akce opakovaně zapojují i třídní kolektivy, a naopak nás moc mrzí, když po Velikonocích takto krásnou břízku odzdobujeme. **(až)**

KOSMONOSKÉ NÁVRATY PETRA ŠIMONÍKA

S městem Kosmonosy je spojené dětství a mládí PETRA ŠIMONÍKA. Vyrůstal na sídlišti Pod koupalištěm, hrál tady fotbal. Dodnes se sem rád vrací, nejen aby zavzpomínal, ale hlavně navštěvoval své rodiče – uznávané pedagogy, kteří dál v Kosmonosích bydlí. On sám svůj život spojil s Českou Lípou, kde je předsedou tamního Arsenalu. Tedy fotbalového klubu, který se v divizi potkává právě s kosmonoským mužstvem.

S českolipským fotbalem jste už na podzim navštívil kosmonoský fotbalový areál. Byla v tom velká nostalgie?

„Řekl jste to přesně – opravdu tam byla nostalgie. Když jsme přijeli do Kosmonos, obešel jsem celé travnaté hřiště, a říkal jsem si: tady na té levé straně jsem vždy rád hrával, na druhé jsem zase hrávat nechtěl … Šel jsem se podívat i za bránu na novou plochu. Dříve tam bývalo pole. Viděl jsem celé to zázemí. To je úplně o něčem jiném, než když se tady za mě hrála I. A třída. Na divizi jsou to výtečné podmínky. Když Kosmonosy nehrají proti České Lípě, tak jim samozřejmě fandím.“

Je něco konkrétního, co si z dřívější doby vybavíte? Já když se vrátím do minulosti, tak vidím škvárové hřiště, kabiny se sedačkami z autobusu …

„Samozřejmě bývalé šatny už jsou zbourané a připomněl jste mi ty sedačky. Ano vzpomínám si na ně. Vybavím si pochopitelně také tu škváru. A pamatuji si také, jak se hřiště, když jsem přecházel z dorostu do chlapů zatravňovalo. To jsem s pětilitrovou lahví od okurek chodil pro pivo. Seli jsme tam trávu, nahazovali hlínu. Pak se mi vybaví, jak jsem právě v Kosmonosích přestupoval do áčka.“

Mimochodem, co ta škvára? Nemáte jí ještě někde zadřenou v noze?

„Škvára už naštěstí nikde nezůstala. Už je to pravěk. A je dobře, že to pravěk je.“

Pokud pomineme fotbal, jak dlouho už jste z Kosmonos pryč? Jak často se do rodného města vracíte?

„Prakticky v patnácti letech jsem odešel na průmyslovou školu do Prahy. Samozřejmě jsem dál v Kosmonosích byl a hrál jsem tady ještě celou vysokou školu. Ve čtyřiadvaceti letech jsem šel na vojnu a kopal v Dukle Kolín. Pak už jsem odešel na Českolipsko. To bylo v roce 1985.“

Co si vybavíte z dětství v Kosmonosích? Když já si vybavím sídliště Pod koupalištěm, tak to musel být fotbálek v někdejším sadu nebo sportování na silnici, od tenisu přes dnešní hokejbal (dříve samozřejmě oblíbený benďák)?

„Překvapuje mě, že si vybavujete sad. Tenkrát jsem tam kosou sekal trávu, abychom tam udělali fotbalové hřiště. Kromě toho si vybavím prvně hřiště před tehdejší samoobsluhou, kde se nalajnovala dvě hřiště. Jedno bylo na bendy hokej, popelnice tvořily branky a hráli jsme tři na tři. Na druhém se hrál tenis. Prostě tenkrát jsme si dokázali vytvořit sportovní prostředí třeba i na asfaltu.“

Nejen u samoobsluhy, ale v sídlišti i u garáží a také na každé komunikaci a za každým z domů… Co ale Kosmonosy a současnost? Jak vnímáte všechno to, co se ve městě za poslední roky udělalo?

„Popravdě, mně pomáhá v orientaci Zpravodaj. Tam se dozvídám vše potřebné. Včetně biotopu. Nadšený jsem z toho, jak dnes vypadá třeba Loreta. My jsme tam jako děti prolézaly plotem. Myslím si, že se tato kulturní památka musí co nejvíc zpropagovat. Je to opravdový unikát. Vnímám, jak se opravila sokolovna, vybudovala multifunkční tělocvična pod kopcem, který jsme znali jako „Prasečák“. A chodili na něj lyžovat nebo sáňkovat. Kosmonosy šly prostě hodně dopředu, a to jsem určitě na mnoho věcí ještě zapomněl. Stačí se podívat, jak se měnily a mění domy nebo ulice. Všechno jde dopředu v tom kladném slova smyslu.“

Určitě v našem povídání nesmíme zapomenout ani na vaše rodiče. Pořád bydlí Pod koupalištěm. Čtenáři Zpravodaje si jistě vybaví, že oba patřili k uznávaným pedagogům na kosmonoské základní škole. Maminka dokonce jeden čas byla ředitelkou. Jak se jim daří?

„Myslím si, že na svůj věk jsou na tom velice dobře. Maminka oslavila nedávno 82.narozeniny. Tátovi bude nyní v květnu 87. To už je opravdu požehnaný věk. Mámě zdraví, až na klouby nohou, funguje dobře, stále

je vitální – čte, luští křížovky. A táta, kterého pamatuji, že pořád něco dělal, byl pořád v pohybu a pořad něco opravoval, tak tomu práce a pohyb taky prospívá. I když věk nikdo z nás pochopitelně nezastaví, tak jsem rád, že se dožili takového věku a radosti z pravnoučat.“

Jaká je vaše současnost? Kde všude se pohybujete? Kromě fotbalového klubu Arsenal Česká Lípa, jehož jste předsedou. Tuším, že moc volného času nemáte …

„Začnu tím, že ve městě, tedy v České Lípě, jsem ve druhém volebním období zastupitelem. Šéfuji dopravnímu výboru a technické údržbě města. Jsem navíc ve finančním výboru. To je taková má pomoc městu, ve kterém žiju.“

Co vaše hlavní zaměstnání?

„V současné době jsem výkonným ředitelem jedné firmy. I s ohledem na to, že mi je 63 let, tak jsem rád, že své manažerské zkušenosti mohu předávat, a využívají je i jinde. Byl jsem dlouhou dobu předsedou představenstva v teplárnách, teď jsem v dozorčí radě právě českolipské teplárny. Jsem i v dozorčí radě Silnic Libereckého kraje, kam jsem před třemi roky nastoupil jako krizový manažer. Takže nemám toho málo…“

A fotbal už jen jako koníček?

„Ano, fotbal už je jen bezplatný koníček.“

PAVEL PETR

POZVÁNKY OD TURISTŮ – DEN DĚTÍ

Klub Turistů Kosmonosy u příležitosti Mezinárodního dne dětí pořádá v neděli 25. června 2023 od 10:30 do 14:00 hodin **DĚTSKÝ DEN** s vystoupením kouzelníka a iluzionisty pana Jakuba Koutského s čarováním, soutěžemi o věcné ceny a jeho písničkami. Dále bude probíhat dětský pořad ZUMBA PARTY. Zumba je hravá a zábavná! Pohádkovou formou se děti naučí nové taneční styly a navíc se u ní budou skvěle bavit. Dětský den se původně měl uskutečnit v Kosmonosích. POZOR ale! Akce nakonec proběhne v Mladé Boleslavi, a to ve Sboru Českých bratří. Děti mají vstup zdarma, dospělí zaplatí 20 korun. Na místě bude možné zakoupit občerstvení. Zájemci o účast hlaste se na telefonním čísle 605 711 249, nebo na adrese Opolského 59/26, 29306 Kosmonosy. Za Klub turistů Kosmonosy.

VIKTOR VELICH MLADŠÍ

VA VÝLET S TURISTY DO BĚLÉ

Klub turistů Kosmonosy pořádá výlet linkovým autobusem v sobotu 8. července 2023 na prohlídku zámku a muzea v Bělé pod Bezdězem. Odjezd z Mladé Boleslavi – autobusové stanoviště číslo 15 v 10:20 hodin do Bělé po Bezdězem - náměstí. Příjezd do Mladé Boleslavi – autobusové stanoviště 17:35 hodin. S sebou je třeba vzít peníze na dopravu, vstupné, oběd atd. Pro členy Klubu turistů Kosmonosy bude možná sleva. Těšíme se na hojnou účast. Přihlásit se můžete na telefonním čísle 605 711 249, nebo na adrese Opolského 59/26, 29306 Kosmonosy.

VIKTOR VELICH MLADŠÍ

DĚTI BY NEMĚLY MÍT VE SPORTU BRZKOU SPECIALIZACI, ŘÍKÁ ŠÉF KOSMONOSKÝCH BIATLONISTŮ MICHAEL FIEDLER

Biatlon si v žádném případě nemůže stěžovat na malý zájem dětí o tento sport. Stoprocentně to platí také o KB TREFA Kosmonosy. V klubu z našeho města vychovávají úspěšné závodníky, což dokládají tituly a medaile z pohárových závodů a mistrovství republiky. Jak je to ale s pohybovou aktivitou těch nejmenších? Měly by se děti už od útlého věku specializovat? Povídali jsme si o tom s MICHAELEM FIEDLEREM.

Vy jste nejen prezidentem KB Trefa Kosmonosy, ale zároveň šéfem letního biatlonu v České republice. Jakou má právě toto odvětví tradici a jaký je o něj u nás zájem?

„Letní biatlon má dlouhodobou tradici. Prakticky od té doby, co skončil Svazarm (někdejší Svaz pro spolupráci s armádou – poznámka redakce). Jakmile se po revoluci všechno převedlo do soukromých rukou, tak se vlastně letní biatlon začal dělat v různých oddílech po celé republice.“

Jak si mají letní biatlon představit čtenáři Zpravodaje? Můžete ho přiblížit?

„Momentálně se letnímu biatlonu říká tomu, že děláme běh a střelbu. Je to vlastně kros se střelbou. Na podzim se pak vlastně jezdí biatlon na kolečkových lyžích.“

Běhá se letní biatlon se zbraní na zádech?

„Letní kros se běhá bez zbraně. Zbraně jsou na střelnici ve stojanech.“

Jsou v případě letního biatlonu stejná střediska, jako v případě toho zimního?

„Hlavní střediska jsou opravdu stejná. To znamená Jablonec, Jilemnice, Letohrad a Nové Město. To jsou ta největší centra. Každopádně letní biatlon má své dvě pohárové soutěže a mistrovství republiky.“

Vy se hodně angažujete také na poli mládeže. Ostatně KB Trefa vychovává mladé závodníky a závodnice. Jaký je právě mezi nimi o biatlon zájem?

„Myslím si, že zájem o biatlon je mezi nimi obrovský. Vycházím z toho, že v žákovských kategoriích dělají i ten letní a baví je to. Letní biatlon je pro ně velkou přípravou na zimu. V letních měsících je proto důležité pilovat střelbu, určit se běhat a dělat různé zpevňování těla, aby právě pro tu zimu byl sportovec připraven.“

Co za tím zájmem stojí? Všeobecně popularita biatlonu v Česku?

„Ano, prakticky každé dítě má nějaký vzor z řad biatlonistů.“

Právě téma děti a sport se v poslední době hodně řeší. Zaujala mě vaše myšlenka propojit děti z nejrůznějších sportovních odvětví. Co to v sobě vlastně skrývá?

„Ano, my se teď snažíme dát dohromady, zatím tady na Mladoboleslavsku, sportovní oddíly. Abychom si vyměňovali tréninkové rady, jak s dětmi pracovat podle věkových kategorií. Abychom je nepřetěžovali a nebyly předčasně specializované. Jednoduše řečeno – aby nedělali například fotbal nebo hokej od pěti let, což si myslím, že je nesmysl. Děti by měly vlastně vyzkoušet všechny sporty a až třeba ve třinácti letech by se měly definitivně rozhodovat, jaký sport by chtěly začít dělat.“

V praxi by to mělo vypadat tak, že třeba biatlonisté by šli na fotbalový trénink a fotbalisté by si třeba vyzkoušeli biatlon?

„Když to dobře dopadne, tak si myslím, že bychom to právě takto mohli propojit. Už jsme se o tom bavili právě s fotbalisty i dalšími. Všichni by o to měli zájem. Jen to potřebujeme dát nějakým způsobem dohromady.“

Mimochodem, jak na tom dnešní děti jsou se šikovností? Samozřejmě v otázce pohybu?

„Upřímně – v dnešní době je to už trošku horší, než tomu bývalo třeba před pěti lety. Problém je, že se pohybu nevěnují v takovém rozsahu, jak by měly. Například tělocviku je ve škole hrozně málo. Velký problém je pak v tom, že po škole usednou k počítačům nebo mobilním telefonům. A dostat děti ven sportovat je velmi náročné a trenéři musí dělat program mnohdy zajímavější, než je vést jen k nějakému sportu.“

(pp)

KUŽELKÁŘSKÝ ŠAMPIONÁT S REKORDEM DRÁHY

Kuželna v Kosmonosích zažila velký svátek. Hostila totiž mistrovství České republiky žen ve dvou disciplínách – v kombinaci a soutěži na 120 hodů sdružených. Byl to šampionát ozdobený řadou skvělých výkonů a také rekordem dráhy. Postarala se o něj Zuzana Honcová výkonem 654 shozených kuželek. Tím si zároveň vytvořila osobní maximum.

Medaile a ceny nejlepším předali kosmonoský místostarosta JUDr. Ladislav Řípa a člen České kuželkářské asociace Jan Kotyza.

Mistryní republiky v kombinaci se stala hráčka České Třebové Hana Wiedermannová, na druhém místě byla hráčka Kuželkářského klubu Blansko Zuzana Honcová a třetí skončila jihlavská hráčka Jana Braunová. Za vítěznou Hanou Wiedermannovou jsme přispěchali s gratulací. *„Jééé*, to já ještě ani nevím, ještě jsem to nestihla spočítat (smích),“ neskrývala radost z titulu vítězka. *„Titul nebyl v Kosmonosích* mým hlavním cílem, pro mě bylo důležité zkusit si zahrát. Před tím jsem byla zraněná a byla

Předseda Kuželkářského klubu Kosmonosy Jiří Řehoř

ráda, že vůbec hraju. Udělala jsem si výron v kotníku. Určitě to pro mě bylo limitující. Navíc na stejné - *pro mě* dominantní noze - *už* jsem v minulosti měla pochroumané koleno. A bezprostřední pocity po titulu? Jsem šťastná a spokojená,“ dodala Hana Wiedermannová.

V disciplíně 120 hodů sdružených vyhrála Zuzana Honcová výkonem 654 shozených kuželek, což byl zmíněný rekord dráhy v kosmonoské kuželně. *„Je to* úplně neskutečné. Zároveň je to i můj osobní rekord, takže se doslova vznáším,“ pochlubila se Zuzana Honcová a dodala: *„Hrá*lo se mi krásně. od začátku do konce. Jak se říká, šlo to samo. Jsem nadšená, plná emocí. Po konci jsem i plakala dojetím. Takovou euforii jsem ještě nezažila. Žádná očekávání jsem od šampionátu přitom neměla. Pět let jsem kvůli mateřské dovolení nehrála. Proto jsem považovala za úspěch už skutečnost, že jsem se na republiku probojovala. A kosmonoská kuželna? Když jsem hrála o den dřív kvalifikaci, tak *se mi dráha zdála taková* těžší. Dost jsem se nadřela. Ale druhý den to bylo o něčem jiném. Musím říct, že se tu hraje opravdu hezky. Ale není to úplně nejlehčí kuželna.“

*„Osobn*ě jsem rekord dráhy čekal,“ doplnil šéf KK Kosmonosy Jiří Řehoř. *„Nikdo ale ne*čekal, že to bude právě Zuzka Honcová. Všichni jí to moc přejeme a určitě te rekord bude vystavený tady na zdi. A že rekord kuželny má žena, a ne nikdo z mužů? Rozdíly mezi oběma kategoriemi totiž nejsou velké, takže to velké překvapení není. Jde o chytrost, přesnost hodu a v tom jsou ženy někdy úspěšnější než muži.“

Druhá byla Hana Wiedermannová s 629 a třetí Jana Braunová s 591 shozenými kuželkami.

Kosmonoského šampionátu se zúčastnilo 42 hráček z 22 oddílů z celé republiky. Samotná kuželna praskala ve švech, když se zde na místech pro padesát diváků tísnila minimálně stovka příznivců tohoto sportovního odvětví.

*„Chtě*l bych všem členům Kuželkářského klubu Kosmonosy poděkovat za mimořádné úsilí vynaložené při pořádání této významné akce, jakou právě mistrovství republiky bylo. Poděkování patří i městu Kosmonosy za ceny pro hráčky. A díky všem, kteří dorazili povzbudit účastnice republikového šampionátu,“ zmínil předseda Kuželkářského klubu Kosmonosy Jiří Řehoř.

Kosmonoské kuželkáře pak ještě v letošním roce čeká řada turnajů.

Kuželkářské mistrovství republiky nabídlo skvělou podívanou.

Čeká je také kolaudace kuželny, ta končí po tříletém provozu. Klub se začne také připravovat na nový soutěžní ročník. Týká se to tří mužských týmů (druhá liga, krajský přebor, divize). Čeká je také volební schůze, která zvolí nový výbor Kuželkářského klubu. *„Také* jsme domluvení s panem starostou Masarčíkem, že uspořádáme koncem srpna nebo začátkem září soutěž O dřevěnou putovní kuželku města Kosmonos. To je naprostá novinka, jedná se o první ročník a přihlásit se mohou všichni, i amatéři. Čím víc, tím lépe. Třeba v nich najdeme skrytý talent a kuželkářského génia,“ říká Jiří Řehoř.

KOSMONOSY – PRO SVAZ ZÁSADNÍ ODDÍL

Kuželkářský klub Kosmonosy je z pohledu Českého kuželkářského klubu zásadním oddílem. Potvrdil to JAN KOTYZA. *„Ano, skute*čně kosmonoský oddíl je ze svazového pohledu hodně důležitý. Kuželen s více drahami zase tolik v republice není. Osmidráhu máme jen v Olomouci, pak ještě nějaké tři šestidráhy. To je vlastně všechno. Pak jsou k dispozici už jen čtyřdráhy. Takže ano – *Kosmonosy jsou pro n*ás opravdu strategicky velmi významným oddílem.“

Samotný šampionát proběhl po organizační stránce bez jediného problému, všechno šlo hladce. Padl i rekord dráhy. *„Z pozice svazu bylo v*šechno tak, jak má být. V kvalifikaci se představilo 42 žen. Čtyřiadvacet jich pak postoupilo do finále,“ upřesnil Jan Kotyza. Republikový šampionát v Kosmonosích byl zároveň letošní poslední akcí, která prověřila formu reprezentantek. Vrcholem sezóny pro ženy bude mistrovství světa, odkud pravidelně česká reprezentace vozí medaile.

KOSMONOSKÁ KUŽELNA JE SKUTEČNOU CHLOUBOU

Kosmonoská kuželna po rekonstrukci funguje už třetím rokem. Stala se skutečnou chloubou nejen samotného klubu, ale také města Kosmonosy. Patří mezi nejmodernější sportovní stánky svého druhu v České republice. Povídali jsme si o tom s místostarostou JUDr. LADISLAVEM ŘÍPOU.

*Jak z pohledu m*ěsta vnímáte samotnou kuželnu a podporu sportu vůbec?

„Celkově jsme příznivci jakéhokoli sportu, který tady v Kosmonosích má tradici. Sport má svou důležitou roli. V případě kuželny jsme hrdí na to, co se nám podařilo ve spolupráci s Nadačním fondem Škoda Auto. Totiž dostat jí na úroveň těch nejlepších v České republice. A vlastně i ve střední Evropě.“

Při mistrovství republiky se kuželna zaplnila doslova do posledního místa. To je pro vás osobně, a samozřejmě i město, asi zadostiučinění?

„Určitě! Jednak je to zájem lidí o tento sport, že se přijdou podívat. A za druhé je to to, že mezi kuželkářskými kluby z České republiky má právě ta naše kuželna a náš Kuželkářský klub Kosmonosy skvělý zvuk. To nás nesmírně těší.“

*Aktuáln*ě má kuželna i novou elektroniku. Chybí jí ještě vůbec něco z vašeho pohledu?

„Určitě by se pár drobností našlo, kterými by bylo možné tento sportovní stánek doplnit. Snažili jsme se ale, aby tady bylo nejen dobré zázemí, ale hlavně sportovní vybavení – tedy dráhy a například právě ten elektronický systém. To je tady opravdu na špičkové úrovni.“

*Co vy osobn*ě a kuželky?

„Rád si kuželky zahraju, ale samozřejmě moje výkony jsou hluboko v amatérském poli. Rád ovšem sleduji borce, co tady předvádí. Je to fantastické.“

REPUBLIKOVÝ ŠAMPIONÁT SENIORŮ

V Šumperku se uskutečnilo kuželkářské mistrovství České republiky seniorů. Kosmonoský klub tam reprezentoval jeho šéf Jiří Řehoř. Ten se na soutěž kvalifikoval jako vítěz Středočeské oblasti. Na šampionátu se prezentoval výkonem 524 shozených kuželek a v konečném účtování obsadil 36.místo. Tím zaznamenal další úspěch oddílu KK Kosmonosy.

ELEKTRONICKÝ SYSTÉM V KUŽELNĚ

V kosmonoské kuželně funguje krátký čas jedna novinka – elektronický systém na počítání bodů. Počítá shozené kuželky, čas, identifikuje hráče nebo rychlost hodů. Organizátoři nedávného mistrovství České republiky ho v předstihu nestihli ani vyzkoušet. Naostro tak vlastně fungoval až při šampionátu žen. *„Mus*ím říct a zaklepat to na dřevo, že firma montující systém, odvedla skvělou práci,“ zmínil předseda Kuželkářského klubu Kosmonosy Jiří Řehoř. Dodal zároveň, co ještě modernímu sportovnímu stánku chybí. *„Něco* opravdu chybí, ale je to banální věc. Je to on-line kamera, která přenáší všechna mistrovství republiky. A jen z Kosmonos zatím přenos nebyl, protože jsme nestihli nainstalovat techniku. Nejpozději do půlky června kamera ale na kuželně bude.“

Mistrovství republiky žen bylo první velkou akcí ve zrekonstruované kuželně. Organizačně si Kosmonoští vyzkoušeli o rok dřív šampionát juniorů. Teď kuželna doslova praskala ve švech, byl “plný dům“. Diváci stáli i v chodbě, dívali se jeden přes druhého. *„V*šechno i po sportovní stránce probíhalo tak, jak mělo. Rozhodčí byli přesní a naši lidé se neuvěřitelně brzy naučili ovládat nový elektronický systém. Věřím, že také hodnocení kuželkářského svazu bude pro nás příznivé,“ přál si Jiří Řehoř.

Kosmonoská kuželna se může pochlubit novým elektronickým systémem.

POCHVALA PRO ORGANIZÁTORY ZA MČR

Organizátoři mistrovství republiky že v kuželkách zaslouží velké absolutorium. Připravili šampionát prakticky bez jediného zádrhelu. Soutěž navíc po celou dobu provázela skvělá atmosféra v hledišti. Potěšila pak chvála od hráček, trenérů i zástupců Českého kuželkářského svazu. O tom všem jsme si povídali s jedním z organizátorů ONDŘEJEM TROJÁKEM.

*Jak slo*žité vůbec bylo republikový šampionát připravit?

„Samozřejmě připravit šampionát v sobě skrývalo spoustu času. Bylo třeba připravit kuželnu tak, aby nedošlo k žádnému zádrhelu a hráčkám se u nás v Kosmonosích dobře hrálo. To v praxi znamená například namazat dráhy, uklidit je... Před vlastním turnajem je vždy nutné připravit soupisky a sehnat hráčkám ubytování. Ne moc drahé, a navíc samozřejmě co nejblíž kuželně. V rámci samotného mistrovství jsme obsluhovali počítače, vybírali startovné a měli na svých bedrech mnoho dalších činností.“

*Kdy jste za*čali s přípravou šampionátu?

„Samozřejmě to bylo s velkým předstihem. Finální práce začaly zhruba měsíc před šampionátem, kdy jsme sháněli potřebné kontakty a kontrolovali přihlášky hráček, zda odpovídají pravidlům vydaným Českou kuželkářskou asociací. Nejvíc práce nás pak čekalo posledních čtrnáct dní. Nejen na kuželně, ale také na přípravách elektronického systému.“

*Kolik lidí se vlastn*ě v Kosmonosích během republikového mistrovství objevilo?

„V sobotní kvalifikaci se představilo 42 hráček, do finále jich postoupilo 24 nejlepších. Každá hráčka má pochopitelně s sebou nějaký doprovod. Řádově se tady za jeden den mohlo otočit až dvě stě lidí.“

*Atmosféra byla sk*vělá. Co ohlasy na kosmonoský šampionát?

„Zpětná vazba od lidí byla jen pozitivní. Moc si to chválili a velmi se jim líbila naše nová kuželna. Díky podpoře města Kosmonosy jsme ji dostali do opravdu skvělého stavu a jsme špičkou v České republice.“

*K úsp*ěchu jistě přispěla i šestidráha, kterou chválili nejen představitelé svazu, ale hlavně samotné hráčky. Je to tak?

„Určitě a díky tomu, že se nám podařilo dotáhnout do zdárného konce i zmíněný elektronický systém, tak ten turnaj proběhl bez sebemenšího problému. Kdybychom měli k dispozici ještě starou elektroniku, tak si myslím, že by ta rychlost byla daleko horší a asi by i účastnice šampionátu nebyly tak spokojené.“

*Co vlastn*ě ta elektronika umí?

„Na začátku si nastavujeme, jaká se bude hrát disciplína, to znamená, že elektronika si sama přepíná na ty disciplíny plné dorážky, nastavujeme i jednotlivé hráčky, které budou hrát, takže vidí svá jména přímo na tabuli. Dnes tam máme dva displeje, první ukazuje jméno hráčky, popřípadě oddíl a k tomu jaké kuželky shodila. A ten druhý údaj je sumarizátor, který ukazuje jednotlivé počty hodů a vždycky počet shozených kuželek v rámci posledního hodu, suma kuželek za všechny shozené hody na té dráze a taky počet kuželek za tu disciplínu, kterou do té doby hráč odehrál.“

Navíc padaly rekordy dráhy …

„Je to nádhera se dívat na špičkové výkony, když přijdou kvalitní hráči a ty rekordy padají. Je to radost.“

STRÁNKU PŘIPRAVILI TEXT PAVEL PETR, FOTO MARTIN VESELÝ

KOSMONOSKÝ ZPRAVODAJ – informační a vlastivědný měsíčník – periodický tisk územního samosprávného celku. Vydavatel: město Kosmonosy, adresa: Městský úřad Kosmonosy, Debřská 223, IČ: 00508870. Ev. č.: MK ČR E 14066.
Místo vydání: Kosmonosy. Číslo vydání: 5/2023. Vychází 25. 5. 2023. E-mail: sekretarka@oukosmonosy.cz. Uzávěrka materiálů pro červnové číslo: 20. května 2023.
Inzerci pro Kosmonoský zpravodaj je možné podat na adrese vydavatele.